

somt blive fuldt saa effektiv og fuldt saa betryggende, som den vilde blive, hvis den højtærede Undervisningsministers Plan blev gennemført.

Endelig anfører man ogsaa det militære Hensyn: Hvor skulde vi gøre af Militæret, hvis vi ikke havde Kastellet til Kasernering?

Jeg vil dertil sige, at jeg synes egentlig ikke, at det er Kaserner, det skorter paa i dette Land. Jeg betvivler, at der findes Lande med saa mange Generaler og saa mange Kaserner og saa lille en Hær som Danmark. Og nu er det jo yderligere Meningen efter den Forsvarsordning, vi fik i 1922, som endnu ikke er praktisk gennemført, men som dog vel enten en Gang maa kasseres eller maa gennemføres, at bl.a. et nyt Artilleriregiment skal lægges til Aarhus og en langt større Del af Ingeniørkorpsen skal lægges til Jylland. Vi vilde altsaa, hvis denne Ordning bliver praktisk gennemført, her i København faa til Disposition — idet der jo ogsaa, efter hvad den højtærede Forsvarsminister forleden sagde, er Tale om yderligere at indskrænke Rytteriet — Husarkasernen, Ingeniørkasernen, Artillerikasernen paa Amager, Avedørelejren, Sandholt-Lejren og vist en Lejr til. Man skulde mene, at det maatte være tilstrækkeligt til Kasernering af de Tropper, det her drejer sig om.

Dertil kommer, at hvad de sundhedsmæssige Hensyn angaar, har jo vort Militærvæsen for længst erkendt, at Sundhedsforholdene i Kastellet er ganske utilfredsstillende for Soldaterne. Det er mig bekendt, at da Kommissionen af 1917 arbejdede i Tiden fra 1917 til 1920, henvendte daværende Forsvarsminister Munch sig til Kommissionen som Tolke for Militærautoriteternes Ønsker og spurgte Kommissionen, om det ikke var muligt at anvende Kastellet eventuelt til Museum, og om Staten ikke havde Interesse i at anvende det paa den Maade, fordi Militæret var mere interesseret i at faa Tropperne flyttet bort, hen under sundere Forhold og sundere Omgivelser, end de havde i Kastellet. — Det var den Gang.

Til yderligere Belysning af det militære Synspunkt maa det maaske være mig tilladt at nævne en Bemærkning i den Betænkning, som blev tilstillet Regeringen i Februar 1922, og som var undertegnet af nogle af vore betydeligste Mænd baade paa Videnskabens og det museumstekniske Omraade, men ogsaa paa det militære Omraade, idet to saa fremragende militære som General Tuxen og afdøde Oberst P. F. Rist er Medunderskrivere paa denne Betænkning.

Her hedder det med Hensyn til den militære Side af Sagen — det er som bekendt Kastellet, der anbefales i denne Henstilling til Regeringen —, at der ved den nye Militærordning — den vi fik i 1922 — formentlig bliver Lejlighed til at skaffe Københavns Garnison fyldestgørende Erstatning for Afgivelsen af Kastellet til Nationalmuseum ved at overlade Garnisonen moderne Kaserner, som maatte blive ledige, naar Militæret for en Del trækkes bort fra Hovedstaden.

Ja, det er jo nøjagtigt det, som er sket ved 1922-Ordningen, som vi fik nogle Maaneder senere, at man vil trække Militæret bort, formindske Garnisonerne i København, forlægge Militæret til Jylland, saa at der bliver rigelig Plads her i København til Garnisonering af det Militær, der skal bibeholdes her. Saaledes har Militærautoriteterne set paa denne Sag, og jeg kan derfor ikke tænke mig, at denne Side af Sagen behøver at volde ærede Medlemmer i denne Sal Bekymringer, hvis de i øvrigt finder, at Kastelsplanen er en tiltalende Plan. Ja, det gør man maaske ikke; men saa maa det være ud fra andre Grunde end dem, man har anført her; og saa vilde det være interessant at faa at vide, ud fra hvilke Grunde det da er; de, der er anført, holder absolut ikke.

Man kunde naturligvis anføre — lad os kun tale aabent og ligefremt om Tingene —, at hvis der blev Oprør eller Revolte i København og Pøbelen vilde storme Amalienborg... (*Sneum*: Pøbelen, hvem er det?). Undskyld, det ærede Medlem afbrød mig, jeg ved ikke, om det ærede Medlem er af den Opfattelse, at der *ikke* findes Pøbel i alle store Hovedstæder; jeg er det ikke. Men i et saadant Tilfælde kunde man jo tænke sig, at man fra militær Side — ganske vist ikke som et sagligt Argument, men som et Paaskud — vilde anføre, at det saa var nødvendigt at have Tropper i Kastellet for hurtigt at kunne føre dem til Amalienborg til Forsvar for Slottet. Jeg vil dertil bemærke, at hvis der skulde ske noget saadant som Revolte, saa gælder det jo om hurtigst muligt at faa Maskingeværerne op paa Amalienborg Plads, og det kunde gøres ved Hjælp af Automobile; en halv Snes Maskingeværer vil være tilstrækkeligt til at tage det første Stød. Men disse kan jo meget, meget hurtigere komme til Amalienborg andetsteds fra, end nogle Fodfolk fra Kastellet kan marchere op til Amalienborg Plads. Jeg tror altsaa heller ikke, at den Betragtning, at det af forsvarsmæssige Grunde skulde være nød-